

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 35 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.

Tabularyczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 439. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 lipca 1929 r. w sprawie częściowej zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 lipca 1929 r., Nr. 53, poz. 429).

Ruch służbowy w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz w Prokuraturze Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

439.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadają po raz pierwszy

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI:

pp.: Bogumile Anastazji Wika - Czarnowskiej w Gdańsku, — Augustynowi Dunstowi, urzędniko-

wi w Urzędzie Attaché Emigracyjnego przy Komisarjacie Generalnym R. P. w Gdańsku, — Wandzie Jadwidze Marlewskiej, urzędniczce w Gdańsku, — Apolonii Ogryczakowej, przewodniczącej Koła Polek w Gdańsku, — oraz Helenie Zelewskiej, nauczycielce Gimnazjum Polskiego w Gdańsku, wszystkim za zasługi na polu pracy narodowej i społecznej;
pp.: Wacławowi Zyndram-Kościalkowskiemu, referendarzowi w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, za zasługi na polu pracy społecznej, — Marji Rueckerowej w Sopotach, za zasługi na polu pracy społecznej i kulturalnej.

Warszawa, dnia 1 sierpnia 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

w z. (—) Składkowski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Zagranicznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 lipca 1929 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzeń wykonawczych do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na podstawie art. 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich

rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 195), zmienionej ustawami — z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 608), z dnia 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 223), z dnia 3 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 209), rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 475) i z dnia 7 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 798) oraz ustawą z dnia 7 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 229) zarządzamy, co, następuje:

§ 1. W rozporządzeniu wykonawczym Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 stycznia 1923 r. do ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 132), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 403), rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654) oraz obwieszczeniem Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 785) — wprowadza się następujące zmiany, względnie uzupełnienia:

1. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Podstawą do przyznania zaopatrzenia jest orzeczenie komisji wojskowo-lekarskiej przy powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane na wniosek lekarza referatu spraw inwalidów wojen-

8)

ORZECZENIA

Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

ZASADY PRAWNE

PRAWO MATERJALNE OGÓLNE.

Emerytura i zaopatrzenia.

3) Czas ochotniczej służby, wojskowej w stosunku do podoficerów zawodowych, jak też i oficerów zawodowych, ma wpływ nie tylko na wysokość uposażenia emerytalnego, lecz również i na uzasadnienie roszczenia o to uposażenie. (Wyrok z 16 listopada 1926, l. rej. 155/25).

4) Służba funkcjonariusza państwowego, sprawowana na terenie b. zaboru austriackiego tylko w czasie okupowania tego terenu przez wojska rumuńskie, nie może być uważana ani za służbę państwową polską, ani za służbę w b. państwie zaborczem. (Wyrok z 20 września, l. rej. 29/25).

5) Przebiegnięcie nie może być uważane za podstawę do zastosowania art. 9, ustęp 2) ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923, poz. 46 Dz. Ust. z r. 1924, wedle którego funkcjonariusz państwowy, względnie zawodowy wojskowy, nabywa prawo do uposażenia emerytalnego bez względu na czas służby. (Wyrok z 29 września l. rej. 729/25).

6) Za dzień rozwiązania stosunku służbowego z państwem rosyjskim b. funkcjonariuszów państwowych rosyjskich, pozostawionych z urzędu przez władze rosyjskie na terytorium b. Królestwa Kongresowego, winien być uważany dzień 30 marca 1917. (Wyrok z 4 grudnia 1926 l. rej. 1175/25).

7) a) Ustawa z 11 grudnia 1923 Dz. U. 1924, poz. 46 nie dopuszcza przyznawania uposażenia

emerytalnego za poszczególne okresy służby funkcjonariusza państwowego, spędzone w służbie zaborczej, w służbie wojskowej lub w służbie cywilno-państwowej.

b) Właściwą władzą naczelną w rozumieniu art. 27 ustawy z 11 grudnia 1923 jest jedynie ta władza, której ostatnio podlegał służbowo ubiegający się o uposażenie emerytalne. (Wyrok z 20 grudnia 1926 l. rej. 248/25).

8) Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej o zwolnieniu funkcjonariusza państwowego ze służby ze zmniejszonym procentowo uposażeniem emerytalnym nie może być uważane za orzeczenie, stwierdzające nabycie przez niego praw do uposażenia emerytalnego, które w myśl art. 27 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923, poz. 46 Dz. Ust. z r. 1924 przysądza i wymierza wyłącznie właściwa władza naczelną w porozumieniu z Ministrem Skarbu, względnie upoważniona przez tę władzę władza II instancji w porozumieniu z właściwą izbą skarbową. (Wyrok z 29 grudnia 1926 l. rej. 2830/25).

9) Za nieszczęśliwy wypadek w rozumieniu art. 9 punkt 2-a ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 (Dz. U. Nr. 6/1924 r. poz. 46) może być uważane tylko nagłe zdarzenie, wywołane przyczyną zewnętrzną, które spowodowało bezpośrednio lub pośrednio obrażenie ciała lub chorobę danego funkcjonariusza. (Wyrok z 5 stycznia 1927, l. rej. 1194/25).

10) Za służbę w Państwie Polskiem, której pięcioletni okres uprawnia do ewentualnego zastosowania art. 97 ustawy emerytalnej z 11 grudnia 1923 Dz. Ust. p. 46 z 1924 r., winna być uważana jedynie taka służba, która na podstawie powołanej ustawy emerytalnej podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej. (Wyrok z 10 stycznia 1927 l. rej. 3784/25).

11) Czas służby państwowej polskiej w ostatnio posiadany stopniu, zaliczalny wedle art. 98 ustawy z 9 października 1923, poz. 824

Dz. Ust. w całości przy określeniu sześciu uposażenia, nie może być obliczany od daty przyznania oficerowi w tym ostatnim stopniu starszeństwa, lecz jedynie od daty faktycznego awansu. (Wyrok z 19 stycznia 1927 l. rej. 2626/26).

12) Przy przeliczaniu uposażeń emerytalnych w trybie art. 86 ustawy z 11 grudnia 1923 wymieniony w art. 18 dodatek dla inspektora szkolnego w kwocie 225 punktów miesięcznie, ustanowiony art. 49 ustawy uposażeniowej z 9 października 1923, nie podlega zarachowaniu. (Wyrok z 16 marca 1927 l. rej. 256/25).

13) a) Inwalidzkie Komisje Odwoławcze w myśl ustawy inwalidzkiej z 18 maja 1921 Dz. U., poz. 195 i §§ 4 i 95 rozporządzenia z 10 stycznia 1923 Dz. U. poz. 132 mają prawo swobodnej oceny znajdujących się w sprawie dowodów, z tem jednak zastrzeżeniem, że orzeczenia tych Komisji nie mogą być ani dowolne, ani sprzeczne ze stanem faktycznym, wynikającym z akt.

b) Przy rozpatrzeniu orzeczenia o zaopatrzeniu inwalidzkie określenie stanu zdrowia skarżącego i przyczyn, które ten stan spowodowały, o ile przyjęte władza pozwana nie naruszyła przepisów prawnych, dotyczy faktycznej strony sprawy i w myśl art. 1 ustawy z 3 sierpnia 1922 Dz. U. poz. 600 nie ulega rewizji N. T. A.

c) W myśl art. 56 ustawy inwalidzkiej z 18 marca 1921 Dz. U. poz. 195 władze wojskowe mają prawo przeprowadzać rewizję wypłacanych dotąd rent inwalidzkich, przyznanych na podstawie uchylonych przez tę ustawę przepisów b. państw zaborczych. (Wyrok z 31 stycznia 1927 l. rej. 3397/25).

nych właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej, a określające procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej kalectwem (chorobą), pozostającym w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Przy ustaleniu związku przyczynowego pomiędzy kalectwem (chorobą) a służbą wojskową mogą być uwzględniane: świadectwa wojskowo-lekarskie, orzeczenia szpitali, zaświadczenia szpitali o przebywaniu w stanie chorych, zapiski szpitalne o przebiegu choroby i urzędowe zaświadczenia o dokonaniu badania (roentgenogramy, badanie krwi, płwociny, moczu i t. p.), urzędowe lub lekarskie zaświadczenie o dokonaniu zabiegu chirurgicznym lub opatrunkowym, książki i legitymacje inwalidzkie, książki i zaświadczenia protezowe, zaświadczenia o udzielonych urlopach zdrowotnych i t. p.

W braku dokumentów, stwierdzających związek przyczynowy kalectwa (choroby) ze służbą wojskową, można brać pod uwagę zeznanie wiarogodnych osób, złożone przed sądem pod przysięgą, że były naocznyimi świadkami faktu, który spowodował inwalidztwo, względnie zaświadczenia władz administracji ogólnej.

Przy ustalaniu związku przyczynowego między kalectwem (chorobą) a służbą wojskową odnośnie do osób wojskowych służby czynnej, obowiązują orzeczenia komisji rewizyjnych, działających na zasadzie wojskowych przepisów rewizyjnych".

2. § 5 otrzymuje brzmienie:

„komisja wojskowo - lekarska składa się z przewodniczącego i dwóch lekarzy, wyznaczonych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

Terytorjalny zakres działania, siedziby i sposób postępowania komisji wojskowo - lekarskich określa osobne przepisy, wydane przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej".

3. Pierwsze zdanie 1 ust. § 21 otrzymuje brzmienie:

„O przyjęciu inwalidy do szpitala na koszt Państwa tudzież o jego odejściu zawiadamia zarząd szpitala (zakładu leczniczego) właściwą władzę skarbową i właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, podając datę przyjęcia, ilość dni pobytu i datę odejścia ze szpitala (zakładu leczniczego)".

4. W § 24 dodaje się w ustępie pierwszym po wyrazach „służby wojskowej” wyrazy „względnie po 31 grudnia 1930 r.”, zastępuje się zaś w drugim ustępie wyraz: „wojskowego” wyrazem „urzędowego” oraz wyrazy: „właściwą władzą wojskową” wyrazami: „właściwą powiatową władzę administracji ogólnej”.

5. § 24-a otrzymuje brzmienie: „Urzędami powołanymi do przyjmowania zgłoszeń roszczenia do zaopatrzenia inwalidzkiego są powiatowe władze administracji ogólnej (referaty spraw inwalidów wojennych), wyznaczone osobnym zarządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej, ogłoszonym w „Monitorze Polskim”.

Zgłoszenia, kwalifikujące się do odmownego załatwienia, przedstawia starostwo właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, względnie Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy, do orzeczenia w I instancji. Od orzeczenia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy, służy stronie odwołanie się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji.

6. W § 27 zastępuje się wyrazy: „właściwej powiatowej komendzie uzupełnień” wyrazami: „właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej”.

7. W § 28 zastępuje się w ust. 1 wyrazy: „właściwej powiatowej komendzie uzupełnień” wyrazami: „właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej”, ustępowi zaś 3 nadaje się brzmienie:

„O tem, czy niezgłoszenie się inwalidy w przepisany terminie jest dostatecznie usprawiedliwione, decyduje właściwa powiatowa władza administracji ogólnej. Od orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej służy stronie odwołanie się do właściwego wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji. Orzeczenie wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) jest ostateczne”.

8. W § 29 zastępuje się wyrazy: „powiatowej komendzie uzupełnień” wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej” oraz wyrazy: „powiatowa komenda uzupełnień” wyrazami: „powiatowa władza administracji ogólnej”.

9. W § 32 zastępuje się wyrazy: „w ciągu dni 60” wyrazami: „w ciągu dni 14”.

10. W § 38 zastępuje się wyrazy: „Ministerstwo Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

11. W § 40 skreśla się wyraz: „wojskowych”, zaś wyrazy: „szefa sanitarnego odnośnego do-

wództwa okręgu korpusu” zastępuje się wyrazami: „właściwego wojewody, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy”.

12. Skreśla się § 42.

13. Ustęp 2 § 43 otrzymuje brzmienie: „W tych wypadkach zakład leczniczy wnieć najpóźniej do 7 dni zawiadomić o przyjęciu inwalidy właściwą powiatową władzę administracji ogólnej, podając przyczynę przyjęcia. Powiatowa władza administracji ogólnej orzeka wtedy, czy inwalida ma prawo do leczenia na koszt Państwa. Od tego orzeczenia służy zakładowi i inwalidzie odwołanie się do właściwego wojewody, względnie Komisarza Rządu m. st. Warszawy, w ciągu dni 14, licząc od dnia doręczenia orzeczenia I instancji. Orzeczenie wojewody (Komisarza Rządu m. st. Warszawy) jest ostateczne”.

14. § 44 otrzymuje brzmienie: „Leczenie inwalidy wojennego w zagranicznych zakładach leczniczych (szpitalach, zdrojowiskach i uzdrowiskach) jest dopuszczalne, za zezwoleniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Skarbu, jedynie w tych razach, gdy specjalna komisja, złożona z 2 lekarzy, wyznaczonych przez właściwą wojewódzką władzę administracji ogólnej (Komisarza Rządu m. st. Warszawy), oraz przedstawiciela właściwej izby skarbowej, stwierdzi, że przywrócenie zdrowia, uchronienie przed kalectwem, względnie wyleczenie z kalectwa lub uratowanie zagrożonego życia jest możliwe tylko przy wstąpieniu inwalidy do leczenia poza granicami Państwa”.

15. W § 46 zastępuje się wyrazy: „odnośnej powiatowej komendy uzupełnień” wyrazami: „odnośnej powiatowej władzy administracji ogólnej”.

16. W § 47 zastępuje się wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

17. W § 48 skreśla się w ustępie pierwszym wyraz: „niewojskowym”, zaś w ust. 2 zastępuje się wyrazy: „Niewojskowe zakłady sanitarne” wyrazami: „Zakłady”.

18. W § 55 zastępuje się w ustępie drugim wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

19. W § 57 zastępuje się w ustępie czwartym wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

20. W § 84 zastępuje się w ustępie pierwszym wyraz: „wojskowe” wyrazem: „państwowe”, a w ustępie drugim wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”, oraz w ustępie 3 wyraz: „wojskowej” wyrazem: „państwowej”.

21. W § 92 zastępuje się wyrazy: „Minister Spraw Wojskowych” wyrazami: „Minister Pracy i Opieki Społecznej”.

22. § 93 otrzymuje brzmienie: „Celem rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo - lekarskich (§ 4) w przedmiocie ustalenia stopnia utraty zdolności zarobkowej oraz związku przyczynowego pomiędzy tą utratą a służbą wojskową, ustanawia się:

a) inwalidzką komisję odwoławczą przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,

b) inwalidzkie komisje odwoławcze przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej”.

23. § 95 otrzymuje brzmienie: „Do rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo - lekarskich, wydanych względnie osób, które zwolnione zostały z czynnej służby wojskowej w stopniu oficera (równorzędnego), właściwą jest inwalidzka komisja odwoławcza przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Do rozpatrywania i rozstrzygnięcia odwołań od orzeczeń komisji wojskowo - lekarskich, wydanych względnie szeregowych, właściwą jest inwalidzka komisja odwoławcza przy tej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, na której obszarze posiada odwołujący się — stałe miejsce zamieszkania.

Inwalida może prosić na piśmie, by jego odwołanie było rozstrzygnięte przez inwalidzką komisję odwoławczą przy tej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, na której obszarze mieszka on w danej chwili. Prośbę tę rozstrzyga ten wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy), na którego obszarze zostało wydane zaskarżone orzeczenie komisji wojskowo - lekarskiej, po porozumieniu się z wojewodą, na którego obszarze mieszka odwołujący się inwalida. Wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy) może się przychylić do takiej prośby w wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie (ciężka choroba, znaczne oddalenie, trudności komunikacyjne i t. p.). O ile odwołanie inwalidy zostało odrzucone jedynie dla braku dowodów, stwierdzających związek przyczynowy cierpienia ze służbą wojskową, w razie przedstawienia tych dowodów, może inwalidzka komisja odwoławcza powziąć odmienną decyzję bez przesłuchania inwalidy i świadków, tylko na podstawie złożonych uzupełniających dowodów”.

24. § 96 otrzymuje brzmienie:

„Odwołania, jako też prośby na podstawie drugiego ustępu § 95 niniejszego rozporządzenia,

wnosi się do powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy. Powiatowa władza administracji ogólnej przesyła odwołanie wraz ze wszystkimi aktami w drodze służbowej inwalidzkiej komisji odwoławczej”.

25. § 97 otrzymuje brzmienie: „W skład inwalidzkiej komisji odwoławczej przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej wchodzi:

- a) przewodniczący, wyznaczony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej,
- b) stały referent komisji, wyznaczony przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej z pośród urzędników wydziału spraw inwalidów wojennych (bez prawa głosowania),
- c) delegat Ministra Skarbu,
- d) lekarz delegowany przez Ministra Spraw Wojskowych,
- e) lekarz delegowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej,
- f) przedstawiciel inwalidów wojennych.

Sposób mianowania członka wymienionego pod f) określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Do czasu mianowania tego członka inwalidzka komisja odwoławcza przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej będzie pełnić czynności w składzie członków, wymienionych pod lit. a) — e)”.

26. § 98 otrzymuje brzmienie: „W skład inwalidzkiej komisji odwoławczej przy wojewódzkiej władzy administracji ogólnej wchodzi:

- a) wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy), jako przewodniczący, względnie wyznaczony przez niego urzędnik z wykształceniem prawniczym,
- b) stały referent komisji, wyznaczony przez wojewodę z pośród urzędników oddziału spraw inwalidów wojennych (bez prawa głosowania),
- c) delegat właściwej izby skarbowej (wydziału skarbowego),
- d) lekarz delegowany przez wojewodę,
- e) lekarz delegowany przez właściwego dowódcę okręgu korpusu,
- f) przedstawiciel inwalidów wojennych.

Sposób mianowania członka wymienionego pod f) określi Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Do czasu mianowania tego członka, inwalidzkie komisje odwoławcze przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej będą pełnić czynności w składzie członków, wymienionych pod lit. a) — e)”.

27. § 100 skreśla się.

28. W § 103 zastępuje się wyrazy: „Ministra Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministra Pracy i Opieki Społecznej”.

29. Ustęp 3 § 104 otrzymuje brzmienie: „Do ważności orzeczenia inwalidzkiej komisji odwoławczej wymagany jest conajmniej udział członków komisji wymienionych w § 97 pod lit. a — e i w § 98 pod lit. a) — e) lub ich zastępców.”

Orzeczenia zapadają bezwzględna większością głosów. W razie zaś równości głosów rozstrzyga przewodniczący”.

30. Skreśla się § 122.

31. W § 123-a zastępuje się w 4 ustępie wyrazy: „Ministerstwa Spraw Wojskowych” wyrazami: „Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej”, zaś 5 i 6 ustępowi nadaje się brzmienie:

„O zwrocie kosztów, przewidzianych w ustępie 1-szym, orzekają powiatowe władze administracji ogólnej, właściwe ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy, na podstawie prawomocnego orzeczenia komisji wojskowo - lekarskiej. Od orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej służy odwołanie do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia doręczenia orzeczenia starostwa.

Orzeczenie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej jest ostateczne”.

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 4 grudnia 1925 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 3 marca 1925 roku o rozciągnięciu na część górnośląską województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, znajduje się w związku ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. z 1926 roku Nr. 10, poz. 69) w brzmieniu nadanym przez § 2 rozporządzenia z dnia 22 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654), w ustępie 1 § 1 po wyrazach: „z dnia 22 czerwca 1928 r.” wstawia się wyrazy „(Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 654) i z dnia 6 lipca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 429)”.

§ 3. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Skarbu oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 19 czerwca 1925 r. w sprawie zaopatrzenia inwalidów wojennych, zamieszkałych zagranicą (Dz. U., R. P.

Nr. 94, poz. 668), wprowadza się następujące zmiany:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Podstawą do przyznania zaopatrzenia jest orzeczenie komisji wojskowo - lekarskiej, stwierdzające istnienie związku przyczynowego pomiędzy uszkodzeniem zdrowia lub okaleczeniem a odbytą służbą wojskową”.

2. § 3. otrzymuje brzmienie:

„Sposób urzędowania komisji wojskowo - lekarskich przy ustalaniu warunków, uprawniających do zaopatrzenia inwalidów wojennych, przebywających zagranicą, normuje instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Skarbu”.

§ 4. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 11 sierpnia 1923 r. w przedmiocie umieszczania inwalidów wojennych, niezdolnych do samodzielnego zarobkowania i pozbawionych opieki, w zakładach opiekuńczych (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 659), wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 5 lit. e) zastępuje się wyrazy: „powiatowej komendy uzupełnień” wyrazami: „powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej ze względu na stałe miejsce zamieszkania inwalidy”.

2. Ostatni ustęp § 10 otrzymuje brzmienie: „Do podania o umieszczenie w zakładzie zamkniętym dołączą właściwa powiatowa władza administracji ogólnej wszystkie akta administracyjne (akt rewizyjny) oraz ewentualnie fachową opinię lekarza urzędowego”.

§ 5. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Skarbu i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13 lipca 1927 r. w sprawie kapitalizacji rent inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 596) 1 ustęp § 9 otrzymuje brzmienie:

„Komisja lekarska dla spraw kapitalizacji rent inwalidów wojennych składa się z 2 lekarzy, wyznaczonych przez powiatową władzę administracji ogólnej oraz delegata urzędu skarbowego”.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

(—) Ignacy Matuzewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) A. Prystor.

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Car.

(Dz. U. R. P. z dnia 23 lipca 1929 r. Nr. 53, poz. 429).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE WYznań RELIGIjNYCH I OŚWIECENIA PULICZNEGO.

M i a n o w a n i :

Urzednik prowizoryczny VI st. sł. w Bibliotece Narodowej **Dr. Adam Lewak** — bibliotekarzem w tejże Bibliotece z dn. 1 lipca 1929 r.

Urzednik VIII st. sł. w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, **Dr. Józef Krauss** — referendarzem w VII st. sł. w tymże Uniwersytecie z dn. 1 lipca 1929 r.

W PROKURATORJI GENERALNEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

M i a n o w a n y :

Podprokurator przy Sądzie Okręgowym w Poznaniu **Dr. Bolesław Rutynski** — Radcą w VI st. sł. w Oddziale Prokuraturji Generalnej w Poznaniu, dn. 31 maja 1929 r.

P r e z i e n s i o n y :

Referendarz w VIII st. sł. w Oddziale Prokuraturji Generalnej w Krakowie **Dr. Władysław Piątkowski** — do Urzędu Delegata Prokuraturji Generalnej w Katowicach z dn. 1 maja 1929 r.

Przyjęty na praktykę kancelaryjną:

Leon Świątkowski w Oddziale Prokuraturji Generalnej w Poznaniu dn. 15.V. 1929 r.

Z w o l n i o n y :

Praktykant kancel. w Urzędzie Delegata Prokuraturji Generalnej w Katowicach **Jan Keilich**, z dn. 31 maja 1929 r. na własną prośbę.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do Gdyni przybyła eskadra włoskich statków szkolnych: „Piza” i „Ferruccio”. Delegacja wspomnianych okrętów zawiątała do Warszawy, gdzie w dniu wczorajszym podejmowana była obiadem, wydanym przez P. Ministra Spraw Zagranicznych Zaleskiego na cześć admirała Ettore Rotty. W obiedzie uczestniczyli: ambasador włoski oraz członkowie ambasady, generałowie: szef S. G. Piskor, Wiceminister Spraw Wojskowych gen. Konarzowski, gen. Burhardt-Bukacki, insp. Armji, komendant miasta płk. Wieniawa-Długoszowski, płk. Beck, szef gab. Min. Spraw Wojsk., płk. Kamiński, płk. Głogowski, mjr. Duchnicki, Min. Patek, dyr. dep. konsularnego p. Łukasiewicz, szef gab. Min. Spr. Zagr. p. Szumlakowski, zast. szefa protokołu dypl. p. Przeździecki, nac. wydz. propagandy i prasy p. Chrzanowski oraz sekretarz osobisty Min. Spraw Zagranicznych p. Kościakowski. Wśród miłego nastroju obiad przeciągnął się do późnego wieczoru.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W dniu 1 sierpnia została przyjęta przez Pana Marszałka Piłsudskiego, na specjalnej audjencji, w gmachu Generalnego Inspektoratu Sił Zbrojnych, delegacja Związku Powstańców Śląskich, w osobach prezesa p. Kornke Rudolfa i wiceprezesa Witczaka Józefa. Delegacja prosiła Pana Marszałka o przyjęcie protektoratu nad mającymi się odbyć w dniach 15, 16, 17 i 18 sierpnia r. b. uroczystościami dziesięciolecia powstania śląskiego. Pan Marszałek wyraził swą zgodę na objęcie protektoratu i obiecał w razie niemożności przybycia przysłać na tę uroczystość specjalnego swego przedstawiciela.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

W związku z niedokładnymi, względnie wręcz mylnymi wiadomościami, jakie ukazywały się w niektórych pismach codziennych na temat rzekomego rozwiązania Syndykatu Eksporterów Trzody Chlewnej, Ministerstwo Przemysłu i Handlu podaje w tej sprawie następujące informacje:

Wobec zupełnego chaosu w dziedzinie eksportu trzody chlewnej, a w konsekwencji tego gwałtownych skoków cen, stwarzających niepewność rynkową dla hodowców, oraz ze względu na wielką wagę tego eksportu w bilansie handlowym, Państwowy Instytut Eksportowy poparł powstanie prywatnego Syndykatu Eksporterów Trzody Chlewnej i bytła w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w październiku 1928 r., zając sobie całkowicie sprawę z tego, że wyniki działalności tego syndykatu mogą być z punktu widzenia polityki handlowej i producenta dodatnie tylko przy dobrej i sumiennej organizacji i działalności syndykatu. Syndykat począł faktycznie funkcjonować z dniem 1 marca 1929 r., a Państwowy Instytut Eksportowy podkreślał niejednokrotnie, iż udzielanie poparcia syndykatowi uzależnione jest od ścisłego i zgodnego współdziałania syndykatu z organizacjami producentów trzody oraz od jego sprawności organizacyjnej, mającej objąć stopniowo wszystkich najpoważniejszych i najsolidniejszych eksporterów. Jeżeli już w początkach działalności syndykatu stwierdzono pojedyncze błędy czy niedokładności — to jednak brano je na karb niemyślonych błędów początkowych i braku doświadczenia organizacyjnego, które to braki musiały być z biegiem czasu usunięte. Gdy jednak zarzuty przeciwko działalności zarządu syndykatu nie ustawały, P. I. E., w porozumieniu z departamentem handlowym, zarządził w pierwszych dniach lipca r. b. inspekcję, celem stwierdzenia istotnego stanu rzeczy.

Istotnie inspekcja stwierdziła uchybienia, a miało to miejsce niewykonanie przez zarząd syndykatu, w szczególności przez jego prezesa p. d-ra R. Beresa, uchwał rady nadzorczej syndykatu, nadmierną rozbudowę oddziałów prowincjonalnych syndykatu i zaniebanie innych zadań syndykatu poza reglamentacją wywozu. Na żądanie urzędników, którzy dokonali inspekcji, zostało zwołane na dzień 20 lipca r. b. posiedzenie rady nadzorczej syndykatu, na którym zreferowano zgromadzonemu członkom rady nadzorczej wyniki inspekcji oraz prawie identyczne wyniki kontroli, przeprowadzonej przez komisję rewizyjną

syndykatu. Na podstawie wzmiankowanych referatów, rada nadzorcza syndykatu wyraziła zarządowi wotum nieufności, poczem zarząd ze swoim prezesem na czele podał się do dymisji. Jednocześnie został rozwiązany przez radę nadzorczą kontrakt z p. Beresem w charakterze dyrektora naczelnego syndykatu. Po przyjęciu dymisji dotychczasowego zarządu, rada nadzorcza powierzyła prowadzenie spraw syndykatu nowo wybranemu tymczasowo zarządowi, któremu również polecono przeprowadzenie zwołania walnego zebrania z końcem września r. b. Tymczasowy zarząd zobowiązał się przygotować na walne zebranie projekt reorganizacji syndykatu w myśl wskazywek Ministerstwa Przemysłu i Handlu i zdobytego przez syndykat w dotychczasowej swej pracy doświadczenia.

W związku z błędnymi wiadomościami, jakie ukazywały się w prasie, jakoby zniesienie cła wywozowego na żyto odnosiło się do zbiorów 1928/29 r. gospodarczego, Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, że rozporządzenie Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 czerwca 1929 r. w sprawie uchylenia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 345) odnosi się do wszelkiego żyta wywozonego od dnia 11 czerwca r. b.

Z Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Dnia 1 sierpnia Pan Minister Poczt i Telegrafów inż. Ignacy Boerner rozpoczął urlop wypożyczkowy. Pożegnany na Dworcu Głównym przez Podsekretarza Stanu inż. Władzimierza Dobrowolskiego i Dyrektora Departamentu Ogólnego Zygmunta Frączkowskiego — Pan Minister o godz. 14 min. 50 wyjechał do Karlsbadu.

Na czas urlopu Pana Ministra zastępować go będzie Podsekretarz Stanu inż. Dobrowolski, obowiązki zaś wiceministra obejmie Dyrektor Departamentu p. Frączkowski.

Rozporządzeniami właściwych Ministrów, wydanymi w czerwcu r. b., zostały uchylone cła wywozowe od żyta, mąki żytniej i owsa, skutkiem czego wywóz wymienionych zbóż, jak również żądzenia nie skrepowany jest w chwili obecnej żadnymi ograniczeniami.

P. A. T. upoważniona jest do podania do wiadomości, że decyzja Rządu w odniesieniu do wymienionych zbóż, wyrażająca się w wprowadzeniu wolnego wywozu tych zbóż, powzięta została przez Rząd przynajmniej na okres bieżącego roku gospodarczego 1929/30.

Decyzję w sprawie zastosowania zasady wolnego wywozu również do pszenicy, Rząd będzie mógł powziąć dopiero po otrzymaniu dokładniejszych wiadomości o tegorocznych zbiorach i koniunkturach w kraju i zagranicą, w związku z clem obowiązującą dotychczas cła wywozowe od pszenicy zostają utrzymane w mocy do końca sierpnia r. b.

CEDUŁA URZĘDOWA Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 168

z dnia 1 sierpnia 1929 r.

Notowania w złotych.

W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugostowiańskie —, Dolary Stanów Zjednoczonych —, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie —, Franki szwajcarskie —, Funty angielskie —, Funt turecki —, Jeny japońskie —, Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Laty łotewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengó węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

Belgia 124,02 — 124,33 — 123,71, Holandia 357,62 — 358,52 — 356,72, Londyn 43,28 — 43,39 — 43,17, New-York 8,90 — 8,92 — 8,88, Paryż 34,96 — 35,05 — 34,87, Praga 26,39 1/4 — 26,46 — 26,32 1/2, Szwajcaria 171,63 — 172,06 — 171,20, Sztokholm 239,09 — 239,69 — 238,49, Wiedeń 125,68 — 125,99 — 125,37, Włochy 46,63 1/2 — 46,75 — 46,52.
Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w złotych w procentach nominalu

7 1/2 L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,25

8 1/2 L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.

7 1/2 L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,25.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
w sprawie zezwolenia Spółce Akcyjnej pod firmą:
„Krajowa Hurtownia Herbaty, dawniej T-wo
„M. Szumilin”, Spółka Akcyjna”, na zmianę
§ 7 i 23 Statutu Spółki.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r., o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o prawie o Spółkach Akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), zezwała się Spółce Akcyjnej pod firmą „Krajowa Hurtownia Herbaty, dawniej T-wo „M. Szumilin, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w Warszawie, na:

I. zmianę nominalnej wartości akcji ze złotych 25 każda na akcje nominalnej wartości 100 zł. każda;

II. zmianę §§ 7 i 23 Statutu.

§ 7

otrzymuje brzmienie następujące:

„Kapitał zakładowy Spółki określa się na złotych 300.000, podzielonych na 3000 akcji, po 100 złotych nominalnej wartości każda akcja”.

§ 23

otrzymuje brzmienie następujące:

„Każda akcja daje prawo do jednego głosu”.

Warszawa, dnia 6 lipca 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. (—) *Franciszek Doleżał*,
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Barański*,
Dyrektor Departamentu.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu
w sprawie powiększenia kapitału zakładowego
Spółki Akcyjnej pod firmą: „Fabryka Żyrandoli
Elektrycznych „A. Marciniak i Spółka”, Spółka
Akcyjna”, drogą nowej emisji akcji, oraz przela-
nia na kapitał zakładowy 30.000 zł. z kapitału re-
zerwowego.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku, o zatwierdzeniu i zmianie Statutów Spółek Akcyjnych, oraz art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), zezwała się Spółce Akcyjnej pod firmą: „Fabryka Żyrandoli Elektrycznych „A. Marciniak i Spółka”, Spółka Akcyjna”, z siedzibą w Warszawie:

I. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki, o złotych 30.000, czyli do złotych 480.000, drogą przelania z kapitału rezerwowego 30.000 zł. i w związku z tem drogą wydania akcjonariuszom 600 akcji bezpłatnie, nominalnej wartości 50 zł. każda, w stosunku do ilości posiadanych akcji;

II. na powiększenie kapitału zakładowego Spółki o zł. 120.000, czyli do zł. 600.000, drogą emisji złotej 2.400 sztuk nowych akcji na okaziciela, nominalnej wartości zł. 50 każda, na następujących warunkach:

a) pierwszeństwo do nabycia akcji nowej emisji służy właścicielom akcji emisji poprzednich, w stosunku do ilości posiadanych akcji,

b) dla wykonania prawa poboru dla dawnych akcjonariuszów (p. „a”) winien być określony termin sześciotygodniowy od dnia ogłoszenia subskrypcji na akcje nowej emisji w „Monitorze Polskim”;

c) repartycji tych akcji, na które dotychczasowi akcjonariusze, z tytułu posiadania prawa pierwszeństwa, się nie zapisała, dokona Zarząd Spółki, według swego uznania, i określi ich kurs emisyjny, który nie może być niższy od ceny emisyjnej,

d) cena emisyjna akcji nowej emisji dla dawnych akcjonariuszów, którzy wykorzystują prawo poboru, określa się na zł. 51 gr. 85, z których zł. 50 przeznaczają się na kapitał zakładowy, reszta zaś, po pokryciu kosztów z emisją nowych akcji związanych, na kapitał zapasowy,

e) pod względem praw przysługujących akcjonariuszom, akcje nowych emisji będą zrównane z akcjami poprzednich, z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego, które winno być uskutecznione w ciągu miesiąca od dnia zamknięcia subskrypcji i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia, określonego przez Zarząd Spółki,

f) całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniona w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego postanowienia w „Monitorze Polskim”.

g) w terminie miesięcznym od dnia zamknięcia subskrypcji szczegółowe sprawozdanie wraz z planem podziału i wykazem sprzedanych akcji z zaznaczeniem otrzymanej za nie ceny emisyjnej winny być złożone do Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Dopiero po złożeniu takiego sprawozdania, Spółka będzie mogła zarejestrować dokonane powiększenie kapitału zakładowego,

h) w ogłoszeniach o subskrypcji winno być w całości publikowane postanowienie, zezwalające na przeprowadzenie nowej emisji akcji,

i) w ciągu dwóch miesięcy, od dnia zamknięcia subskrypcji akcje nowych emisji winny być wydane akcjonariuszom.

Warszawa, dnia 5 lipca 1929 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski*.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Barański*,
Dyrektor Departamentu.

POSTANOWIENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu
w sprawie częściowej zmiany Postanowienia z dnia 22 listopada 1928 r. w przedmiocie zmiany wartości nominalnej akcji, podwyższenia kapitału zakładowego i zmiany statutu sp. akc. p. l.: „Bank Handlowo-Przemysłowy w Łodzi, Spółka Akcyjna”.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych (Dz. Pr. Nr. 39 poz. 282) oraz ustępu drugiego art. 170 prawa o spółkach akcyjnych z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 383), zezwalamy spółce akcyjnej pod firmą „Bank Handlowo-Przemysłowy w Łodzi, Spółka Akcyjna” na następującą zmianę w warunkach podwyższenia Serji B kapitału zakładowego, ustalonych w Postanowieniu Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 22 listopada 1928 r. ogłoszonym w Nr. 276 Monitora Polskiego z dnia 29 listopada 1929 r.:

w części IV tego Postanowienia punkty 6 i 7 warunków podwyższenia dla Serji B otrzymują obecnie brzmienie następujące:

„6) Pod względem praw, przysługujących akcjonariuszom, akcje nowych emisji zostaną zrównane z dawnymi z chwilą wpisania podwyższenia kapitału zakładowego do rejestru handlowego i uczestniczyć będą w dywidendzie od dnia 1 stycznia 1930 r.

7) Całkowita wpłata kapitału zakładowego oraz zapasowego winna być uskuteczniona do dnia 31 grudnia 1929 r.”

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodziński*,
Podsekretarz Stanu.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Franciszek Doleżał*,
Podsekretarz Stanu.

POSTANOWIENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu
w sprawie zezwolenia spółce akcyjnej pod nazwą
„Danziger Handels und Industriebank A. G.” —
Gdański Bank Handlowo-Przemysłowy, Spółka
Akcyjna z siedzibą w Gdańsku, na działalność
w Państwie Polskiem.

Na zasadzie ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o zatwierdzeniu i zmianie statutów spółek akcyjnych (Dz. Pr. Nr. 39 poz. 282) i ustępu czwartego i piątego art. 4 prawa o spółkach akcyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 383) oraz ustępu pierwszego art. 23 prawa bankowego z dnia 17 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 321) i po przyjęciu do wiadomości statutu gdańskiej spółki akcyjnej pod firmą „Danziger Handels und Industrie bank A. G.” — Gdański Bank Handlowo-Przemysłowy, Spółka Akcyjna — zezwalamy tej Spółce na działalność w Państwie Polskiem w zakresie zwykłych czynności bankierskich, przez otwarcie Oddziału w Łodzi. W działalności swej Bank obowiązany jest stosować się do wymagań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1928 r. w sprawie warunków dopuszczenia zagranicznych spółek akcyjnych oraz komandytowo-akcyjnych do działalności na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 103 poz. 919).

Zezwolenie niniejsze, w razie jego niewykorzystania, traci moc z dniem 1 października 1929 r.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) *Grodziński*
Minister Przemysłu i Handlu:
w z. (—) *Franciszek Doleżał*,

**Z MINISTERSTWA
ROBÓT PUBLICZNYCH.****OBWIESZCZENIE**

Na zasadzie § 15 Rozporządzenia z dnia 20 maja 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441) Ministerstwo Robót Publicznych podaje do wiadomości, że w dniu 9 marca 1929 roku zostało nadane **Gminie Miejskiej Ustrzyki Dolne**, województwo Lwowskie, **Uprawnienie rządowe Nr. 96**, na zakład elektryczny w Ustrzykach Dolnych.

Ważniejsze postanowienia uprawnienia brzmią jak następuje:

§ 1. Niniejszem nadaje się uprawnionemu prawo wytwarzania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym dzisiejszemi granicami gminy miejskiej Ustrzyki Dolne, powiat Lisko, województwo Lwowskie, oraz o ile niestaną temu na przeszkodzie uprawnienia innych osób również na obszarach, które będą w przyszłości przyłączone do gminy miejskiej Ustrzyki Dolne.

§ 3. Uprawnienia udziela się na okres trzydziestu (30) lat, licząc od dnia nadania uprawnienia, t. j. od dnia dziewiętego (9) marca tysiąc dziewięćset dwudziestego dziewiętego (1929) roku.

§ 25. Minister Robót Publicznych wyznaczy władzę nadzorczą, która sprawować będzie nadzór nad wykonaniem warunków nadanego uprawnienia i do której interesowani mogą się odwoływać w kwestiach spornych.

§ 44. Koszty, związane z wykonaniem przyłączenia odbiorcy, licząc od punktu przyłączenia do sieci aż do głównych bezpieczników włącznie, ponosi całkowicie uprawniony, o ile długość tego przyłącza nie przekracza poza linią regulacyjną ulicy lub drogi dwóch (2) metrów przy sieci podziemnej i dziesięciu (10) metrów przy sieci nadziemnej; w przeciwnym razie odpowiednią nadwyżkę kosztów, obliczoną na zasadzie cen, zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, ponosi odbiorca.

§ 75. Maksymalna opłata za energię elektryczną wynosi:

a) na niskim napięciu dziewięćdziesiąt pięć (95) groszy za kilowatogodzinę dla światła i czterdzieści siedem (47) groszy za kilowatogodzinę dla siły.

Dla drobniejszych urządzeń 120 watów mocy przyłączonej uprawniony może za zgodą odbiorcy stosować opłaty ryczałtowe. Opłata ryczałtowa wynosi od urzędzenia do 40 watów włącznie w miesiącach: lutym, marcu, kwietniu, sierpniu, wrześniu i październiku trzy złote dziesięć groszy (3 zł. 10 gr.) miesięcznie; w maju czerwcem i lipcu dwa złote dziesięć groszy (2 zł. 10 gr.) miesięcznie, a w listopadzie, grudniu i styczniu cztery złote piętnaście groszy (4 zł. 15 gr.) miesięcznie i zwiększa się o jedną czwartą (¼) część tej kwoty za każde następne 10 watów mocy przyłączonej.

§ 76. Od każdorazowo w rzeczywistości pobieranych opłat maksymalnych uprawniony udzielać będzie odbiorcom opustów zależnie od ilości godzin użytkowania przyłączonych odbiorników.

§ 79. Za wynajem liczników uprawniony może pobierać miesięcznie: za licznik do trzech (3) amperów — jeden złoty (1 zł. 00 gr.), do pięciu (5) amperów — jeden złoty dwadzieścia groszy (1 zł. 20 gr.), do dziesięciu (10) amperów — jeden złoty pięćdziesiąt groszy (1 zł. 50 gr.), do piętnastu (15) amperów — jeden złoty osiemdziesiąt groszy (1 zł. 80 gr.).

Za liczniki dla większego natężenia prądu opłata będzie ustanawiana na mocy porozumienia z odbiorcą. W braku porozumienia wysokość opłaty ustala władza nadzorczą.

Za wynajem ograniczników prądu, ustawianych o odbiorców ryczałtowych, liczy się miesięcznie pięćdziesiąt (50) groszy.

Kwoty wyszczególnione w niniejszym paragrafie, rozumieją się przy cenie 1 grama czystego złota, podanej w § 80 i zmieniają się proporcjonalnie do tej ceny.

§ 80. Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w § 75 jak również kwoty pieniężne, wyszczególnione w §§ 50, 61 i 93, obowiązują:

a) przy cenie węgla trzydziestą sześć złotych trzydzieści groszy (36 zł. 30 gr.) za tonnę,

b) przy kosztach robocizny, których wysokość będzie ogłoszona przez Główny Urząd Statystyczny za okres czasu najbliższy dacie nadania uprawnienia i

c) przy cenie czystego złota pięć złotych dziewięćdziesiąt dwa i czterdzieści cztery setne grosza (5 zł. 92,44 gr.) za 1 gram.

W razie zmiany ceny węgla, kosztów robocizny i ceny złota w stosunku do wyżej podanych wartości zasadniczych, wszystkie opłaty względnie kwoty pieniężne wymienione w §§ 50,

BANK DYSKONTOWY WARSZAWSKI.

Stan Rachunków w dniu 30 Czerwca 1929 r.

Table with columns: STAN CZYNNY, Zł., STAN BIERNY, Zł. Includes items like Kasa i sumy do dyspozycji, Papier wartościowe własne, Pożyczki terminowe, Nieruchomości, etc.

Bank Komercyjny Spółka Akcyjna w Krakowie.

Rachunek Bilansu na dzień 31 grudnia 1928 r.

Table with columns: STAN CZYNNY, Zł., STAN BIERNY, Zł. Includes items like Kasa i sumy do dyspozycji, Papier wartościowe własne, Pożyczki państwowe, etc.

Rachunek Zysków i Strat.

Table with columns: STRATY, Zł., ZYSKI, Zł. Includes items like Procenty i prowizje wypłacone, Koszty handlowe, Podatki, etc.

W myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 28 czerwca 1929 r. wynosi dywidenda za rok 1928 4%, t. j. z 1 od jednej akcji 25-złotowej, którą wypłaca, począwszy od dnia 1.7.1929, Bank Komercyjny, Spółka Akcyjna w Krakowie, oraz Oddział w Lwowie, ul. Legionów 1.

Zarząd Wdzewskiej Manufaktury, Sp. Akc. w Łodzi,

podaje niniejszem do wiadomości pp. akcjonariuszów, iż dnia 6 września 1929 roku, o godz. 4-ej po południu, odbędzie się w biurach Zarządu Wdzewskiej Manufaktury Sp. Akc. w Łodzi, Cegielniana 20,

Ogólne Zebranie Akcjonariuszów,

z następującym porządkiem dziennym:

- 1. Wybór Przewodniczącego Zebrania.
2. Sprawozdanie Zarządu za rok 1928.
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
4. Zatwierdzenie Bilansu, oraz rachunku Strat i Zysków za rok 1928.
5. Zatwierdzenie budżetu na rok 1929.
6. Określenie poborów Dyrektorów Zarządu.
7. Wybór ustępujących z kolei członków Zarządu.
8. Wybór Generalnego Dyrektora.
9. Wybór Komisji Rewizyjnej.
10. Przeniesienie siedziby Zarządu Spółki do Warszawy i zmiana § 18 Statutu.
11. Wnioski akcjonariuszów.

Jeżeli powyższe Zebranie okaże się nieprawomocne, wówczas drugie, bezwzględnie prawomocne, odbędzie się dnia 20 września 1929 roku, o godzinie 4-ej po południu, w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem dziennym, a to stosownie do §§ 55 Ustawy Spółki.

Zarząd Wdzewskiej Manufaktury Spółki Akcyjnej w Łodzi.

14343-k

Fabryka Zyrandoli Elektrycznych "A. MARCINIĄK I S-KA" Spółka Akcyjna.

Bilans Zamknięcia na dz. 31 grudnia 1928 r.

R-ek Kasy zł. 1.265.51, R-ek Banków zł. 4.229.98, R-ek Papierów Procentowych zł. 13.503.03, R-ek Różnych - Dłużnicy zł. 161.588.69, R-ek Fabrykacji, pozostałość, wyrobów gotowych i materiałów złotych 245.125.09, R-ek Kosztów Ogólnych - patent 1929 r. zł. 1.098.00, R-ek Inwentarza - Narzędzia, Maszyny, Ruchomości, Modele zł. 190.106.80, R-ek Wexli zł. 951.60, R-ek Nieruchomości zł. 365.840.00. Ogólna suma zł. 983.708.60.

Stan Bierny: R-ek Banków zł. 3.592.-, R-ek Różnych - Wierzytelności zł. 230.604.41, R-ek Sum Przechodnich - wpłaty na akcje II emisji zł. 25.000.-, R-ek akceptów zł. 9.912.00, R-ek Kapitałów, Zakładowy, Zapasowy, Rezerwowy, Amortyzacyjny zł. 634.961.87, R-ek Strat i Zysków za rok 1928 zł. 79.638.32. Ogólna suma zł. 983.708.60.

Rachunek Strat i Zysków za rok 1928. Wniósł: R-ek Różnych - Dłużnicy wzięli zł. 13.333.63, R-ek Fabrykacji, koszty produkcji zł. 896.106.82, R-ek kosztów Ogólnych zł. 260.209.41, R-ek Inwentarza - zużyte narzędzia, maszyny, ruchomości zł. 3153.04, R-ek Sum Przechodnich - administracja domu zł. 5.815.89, R-ek Strat i Zysków - zysk za rok 1928 zł. 79.638.32. Ogólna suma zł. 1.258.257.11.

Ma: R-ek Papierów Procentowych zł. 279.59, R-ek Fabrykacji, produkcja za rok 1928 zł. 1.257.977.52. Ogólna suma zł. 1.258.257.11.

"Zagłodźon", Zjednoczone Zakłady Chemiczne, Sp. Akc. w Warszawie. Bilans netto za rok operacyjny 1928. Aktywa: Kasa zł. 1.742.83, P. K. O. Banki zł. 3.228.19, Nieruchomości złotych 109.331.93, Ruchomości zł. 52.965.48, Patenty zł. 38.507.08, Dłużnicy zł. 70.233.10, Sumy Przechodnie zł. 4.860.60, Przedstawiciele zł. 830.14, Magazyny zł. 26.274.92, Rymsy zł. 200, Surowce zł. 22.556.06, Wapilwe należności zł. 2.231.95, Urządzenia Fabryki zł. 11.489.49, Strata za rok 1928 zł. 818.30, Zabezpieczenia zł. 48.500.-, Razem zł. 393.770.07.

Zagubione dokumenty.

Skradziono dowód osobisty, wydany przez gminę Jadów, oraz świadectwo na klęcz, maści gniajdy, lisej, lat 10, Franciszka Kokoszki ze wsi Sitne, gm. Jadów. 14310-g

Zgubiono książkę Kasy Chorych m. Warszawy, Wójcika Edmunda. 14311-g

Skradziono wyciąg z ksiąg ludności stałej gminy Cegłów, pow. Miński Mazow., Łpólni Młostewicz, Zamojskiego 24. 14312-g

Zgubiono książkę wojskową Czesława Sokolnickiego, wydaną przez P. K. U. Warszawy. 14313-g

Zgubiono 1 wexsel na zł. 200, płatny 5.10 r. b. w Baranowie, z podpisem Abramusa Pause, zyrami Henryka Hollender, Tarnów, "Termo" Katowice, E. Nacko Następcy, Katowice, Fabryka "Słowianin", Końskie. 14315-g

Brockhausen Zygmunt zagubił spis wykładow Uniwersytetu Warszawskiego. 14316-g

Zostało zagubione pozwolenie na broń książeczki Nr. 195430, rejestru Nr. 245, wydane przez Starostwo Warszawskie na nazwisko Michała Bornsteina, Wilcza 57 miesz. 3. 14318-g

Zgubiono paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Warszawskie, Reni Werksztel. 14319-g

Zgubiono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawy, Józefa Świątkowskiego. 14320-g

Spalono przypadkowo książeczkę wojskową Jana Sowy, wydaną przez 2 p. a. c. Chelm. 14321-g

Jan Zańko zgubił książkę wojskową i kartę mob., wydaną przez P. K. U. Zamość. 14322-g

Kasa Oszczędności m. st. Warszawy niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że kwit na złożone depozyty na papiery procentowe, wydany przez Kasę na imię Korolkiewicza Henryka, za Nr. 11285 z dnia 1-go marca 1929 roku przez właściciela został zagubiony, wskutek czego po upływie dni 15 od dnia dzisiejszego będzie przez Kasę unieważniony. 14323-g

Kasa Oszczędności m. st. Warszawy niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że kwit na złożone depozyty na papiery procentowe, wydany przez Kasę na imię Majera Hamburga za Nr. 12148, z dnia 26-go kwietnia 1929 roku przez właściciela został zagubiony, wskutek czego po upływie dni 15 od dnia dzisiejszego będzie przez Kasę unieważniony. 14324-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawy, Kowalski Józef, ur. w roku 1892. 14325-g

Wierzyciele zł. 68.949.35, Banki zł. 20.610.-, Akcepty zł. 19.844.55, Sumy Przechodnie zł. 22.049.39, Przedstawiciele zł. 3.312.33, Dywidenda niepodniesiona zł. 0.87, Wapilwe należności zł. 100, Wexle wydane na zabezpieczenia zł. 48.500, Razem zł. 393.770.07.

Rachunek Zysków i Strat.

Straty: Pozostałość straty z 1927 r. zł. 119.87, Koszty handlowe zł. 115.813.73, Procenty zł. 5.875.04, Prowizje zł. 23.627.64, Razem zł. 145.436.28.

Zyski: Nadwyżka na towarach zł. 144.049.93, Bonifikata Wierzycieli zł. 568.05, Strata za rok operacyjny 1928 zł. 818.30, Razem zł. 145.436.28. 14327-g

Skradziono w Baranowicach Henrykowi Wienckowi dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Grodzisku Mazowieckim świadectwo szkolne, wydane przez Liceum Handlowe Zgromadzenia Kupców m. st. Warszawy, świadectwo z ukończenia podchorążówki w Tomaszowie Mazow. 14329-g

Zgubiono dowód kolejo- wy, wydany przez Dyрекcję Kolei Warszawskiej, Józefa Sztajera. 14300-g

Zgubiono książkę wojskową, "duplikat" na imię Abrama Rosenberga, wydaną przez P. K. U. Warszawy. 14305-g

Zginięły: książka wojskowa i karta mobilizacyjna, wydane przez P. K. U. Sochaczew, Moszka Janisławskiego. 14306-g

Skradziono tymczasowy dowód osobisty, wydany przez województwo Białostockie, Aleksandrowi Siewprowskiemu. 14328-g

Zgubiono dowód osobisty, wydany przez Dyрекcję Warszawską Kolei Państwowych, Franciszka Ryłskiej. 14330-g

Zgubiono pozwolenie na sprzedaż spirytusu skażonego z dnia 4.8.1925 r. za Nr. L. 8228/25, wydane przez Urząd Skarbowy w Płocku. 14331-g

Unieważniam skradzioną legitymację Nr. 15707 na nazwisko Kudelanka Zofia. 14332-g

Zgubiono dowód osobisty, poświadczanie obywatelskie, wyd. przez Starostwo Włodzimierskie i książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Włodzimierz, Henryka Szymańskiego. 14333-g

Bank Gospodarstwa Krajowego unieważnia kwit zastawniczy Nr. 1112, wydany na imię Antoniego Jawińskiego. 14334-g

Zaginiony deklaracje celne Urzędu Celnego w Warszawie Nr. Nr. 15355/28, 15356/28 na 2 samochody Nr. Nr. 710282 i 711863. 14335-g

Skradziono książkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawy, Alojzego Bogusza. 14336-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Końskie, Jana Sitwiczyka. 12870-kg

Unieważniam zagubioną kartę zwolnienia od służby wojskowej, wydaną przez komisję poborową w Toruniu, na nazwisko Dymak Jan. 14284-k

Skradziono numer rowerowy 488, Zygmunta Niżewskiego. 14288-g

Godłowi Miedzyrzeckiemu, Piasia 4, skradziono wexsel na dolarów 30, wystawca Jankiel Karwasser, Brwinów, płatny 25 września, nie zrywany. 14291-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Ciechanów, Grochowski Tomasz. 14293-g

Zostało zagubione zaświadczenie złożenia części egzaminu nauzyielskiego z grupy przedmiotów metodyczno - pedagogicznych na Kursach Uzupełniających dla nauzyieli czynnych, a niewykwalifikowanych Stowarzyszenia "Tarbut", wydane na imię Mielnika Moszka przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Warszawskiego w roku 1927. 14297-g

Zgubiono 3 wexle po 50 zł. in blanco, z podpisem M. Kleinfeld i wrok Sadu pokoju 23 Okr. na imię Wolbromskiego, na sumę zł. 140 Nr. aktu 1424 roku 1928. Zgubił Abram Babic. 14244-g

Zgubiono kwit Banku Szeszawskiego Nr. 31/160 na dol. 228, na Judaszko Szmalca, Gelbrunka Mordki. 14234-g

Zgubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Warszawy, Eugenjusza Kwiczowskiego. 14236-g

Zgubiono paszport zagraniczny, wydany przez Komisariat Rządu w Warszawie, Fajga Korenblum. 3586-g